

Finantsaar, at holde Dyttingsconducteuren ved Sorø Academi, og det er den, at det høie Thing forhaabentlig vil bevilge de fornødne Midler til Kirken's Restauration. Der vil altsaa behøves en Dyttingsconducteur derude, men beholder man den her omhandlede Conductor, behøves der ingen særlig Mand til det sidstnævnte Arbejde, hvad der dog ellers efter al Sandsynlighed vil blive nødvendigt. Bekomvende Mand har en heel Deel Forretninger, som nødvendigen skulle udføres og som blive godt udførte af ham, men som, naar de skulle uddeles til flere Forskjellige, neppe alle ville blive varetagne med den Dytlighed og Nøiagtighed, hvorhos de i ethvert Tilfælde ved den Mængde mindre Summer, som da maae udgives derfor, meget let ville blive kostbarere. Naar hertil kommer Udsigten til en Besparelse i den Retning, jeg nu fremhøvede, kan jeg ikke troe Andet, end at det høie Thing dog vil komme til det Resultat at bevilge de 720 Rd. til Conducteuren i Sorø. — Forslaget under Nr. 35 angaaer Midler til en Hovedreparation af Sorø Kirke; men da dette Forslag er tiltraadt af Udvalget, nærer jeg et sikkert Haab om, at det høie Thing vil følge Udvalget. — Endringsforslaget under Nr. 36, der er stillet af et æret Mindretal, gaaer ud paa at forhøje Summen til Understøttelse af Folkehøjskoler og særligt at give Impulsen til, at Pengene blive anvendte paa den Maade, som er antydet i Forslagets Lit. b. Med Hensyn til dette Forslag maa jeg udtale, at jeg meget vel kan samstemme med den Tanke, som har ledet det ærede Mindretal til at søge Tilskuddet hvedet, ikke til Skolerne, men til de Mænd, som man kunde ønske vilde søge dem, og som selv ønske det, men paa den anden Side er det mig fuldstændigt klart, at der for Ministeriet er overordentlig store Bausteligheder forbundet med paa en hensigtsmæssig Maade at uddele denne Sum. Det forekommer mig, at Forslaget er saa nyt og saa ufuldført, at jeg ibetmindste har megen og overveiende Betænkelse ved at modtage en Bevilling, med Hensyn til hvis rette Anvendelse jeg ikke veed, hvorledes jeg skal forholde mig, og hvorom jeg veed, at jeg, naar jeg tager imod den, tilige paatager mig Ansvar for, at den bliver

anvendt paa en fyldestgjørende Maade. Da jeg nu ikke er istand til at tilfredsstille mig selv, og endnu mindre Andre i denne Henseende, skal jeg tilraade det høie Thing ikke at vedtage det af Mindretallet stillede Forslag, ikke fordi jeg ikke fuldstændigt kan sympathisere med Tanken, men fordi det ikke er mig klart, hvorledes det vil være muligt at realisere den paa en tilfredsstillende Maade. — Hvad angaaer Endringsforslaget under Nr. 37, tillod jeg mig ved Sagens anden Behandling at udtale, at jeg vilde anvende ethvert constitutionelt Middel, som stod til min Raadighed, for at søge at holde denne Slags Anmærkninger ude, og den samme Erklæring maa jeg gjentage her, idet jeg forøvrigt ikke skal indlade mig paa Dvæstionen. Der er her Tale om den Anmærkning, at der ikke ved Metropolitanstolen maa gives fast Ansættelse i Aarets Løb. En Erklæring i lignende Retning har jeg afgivet og afgiver jeg med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 38 b. Jeg haaber, at det høie Thing ikke vil vægre sig ved at gaae ind paa, at disse Anmærkninger ubelædes, idet jeg skal tilføie, at det er en Selvfølge, at hvis Lovforslaget om Nedlæggelsen af to af Seminarierne maatte vinde Rigsdagens Tilslutning og derefter blive sanctioneret af Hans Majestæt — hvad jeg forresten for mit Bekomvende ikke vil tilraade — kan jeg ikke betvivle, at der ikke vil skee nogen ny Ansættelse ved de Seminarier, der paatænkes nedlagte. Jeg har ikke kunnet komme til det Resultat, at det vilde være forsvarligt at nedlægge Seminarierne, og navnlig anseer jeg det for mere end tvivlsomt, at det netop burde være disse to Seminarier, som skulde være de første, der skulde nedlægges, hvis man overhovedet vil indskrænke Seminariernes Antal. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 38 a. hittede den ærede Ordfører, at det forekom ham, at det var ligegyldigt, enten det One eller det Andet vedtoges, men saaledes stiller Sagen sig ikke for mig; jeg kan ikke ansee dette for ligegyldigt, og jeg skal tillade mig at anføre Grunden, hvorfor jeg ikke kan det. For det Første troer jeg ikke, det er ligegyldigt, om man giver Anvisning paa, at Seminariefondens Capitaler skulle spises op; denne Tanke vinder ikke Til-